

Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa han iniciat un procés d'acostament que pot desembocar en un acord electoral. La voluntat d'articular una alternativa d'esquerra per governar la Generalitat de Catalunya ha fet enterrar la destrat de guerra entre aquestes dues formacions, per recuperar un espai que ells anomenen "l'esquerra transformadora".

Recuperar l'espai perdut

Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa han iniciat una via d'acostament. El president d'ICV, Joan Saura, i el coordinador general d'EUiA, Jordi Miralles, tenien una trobada a mitjans de març. Era la primera reunió que feien després que totes dues formacions havien aprovat iniciar un procés de negociació per arribar a un pacte electoral.

Les direccions de les dues formacions volen tancar el tema abans de l'estiu, per al mes de juny com a molt tard, per evitar allargar innecessàriament el debat. Però el cert és que les dues formacions polítiques han arribat pràcticament a les mateixes conclusions en l'anàlisi de l'actual context polític català, per tant, és molt més que probable que el pacte electoral arribi a bon port.

EUiA va néixer arran d'una escisió d'ICV. Aquest sector, que es va constituir com a referent d'IU a Catalunya en una assemblea a finals del mes de maig de 1998.

Dividits, debilitats. Com a resultat d'aquesta divisió, l'espai electoral que fins aleshores havia ocupat ICV —que recollia, en part, l'herència del PSUC— havia quedat molt debilitat. Fruit d'aquella situació d'enfrontament, en el darrer cicle electoral, EUiA pràcticament va quedar fora del mapa polític electoral, excepte en alguns municipis i ICV va veure reduïda la seva presència institucional.

Cal afegir el desdibuix que va patir ICV, tant amb aquell procés, com amb l'estratègia electoral de les darreres

Jordi Miralles (EUiA) i Joan Saura (ICV) es van reunir el 19 de març per iniciar les negociacions sobre un possible pacte electoral.

eleccions al Parlament de Catalunya, on la formació ecosocialista es va presentar en coalició amb el PSC-Ciutadans pel Canvi a les circumscripcions de Tarragona, Lleida i Girona, tot i que amb aquell acord aconseguí un diputat per Girona i un per Lleida. En total, doncs, ICV obtenia cinc diputats el 1999, una xifra prou allunyada dels onze que havia aconseguit el 1995.

En diverses ocasions, dirigents d'Iniciativa ja han anunciat que no repetiran en cap cas la fórmula del 1999, de coalició electoral amb els socialistes. El portaveu nacional d'aquesta formació, Joan Herrera, diu que aquell acord cal situar-lo en un context determinat que avui és diferent. El 1999, Iniciativa estava en una situació de feblesa interna que avui no viu. I precisament l'en-

frontament amb EUiA s'ha desactivat. A més, consideren que podran defensar molt més el programa polític des d'un espai propi i consolidat.

Precisament en aquest sentit, Herrera destaca que el context actual afavoreix el retrobament amb EUiA. A més, totes dues formacions defensen que el 2003 pot significar una oportunitat "per a l'implantació d'una alternativa d'esquerres per al Govern de Catalunya". Herrera defensa que cal treballar per un "espai polític que garanteixi una majoria de govern forta i que impregni un discurs d'esquerra transformadora". Aquesta visió coincideix amb la del coordinador general d'EUiA, Jordi Miralles, que considera que "el projecte que representa CiU no respon als interessos dels catalans i de les catalanes". Mira-

ICV ha descartat repetir els acords electorals que va signar amb el PSC-CpC, en les eleccions al Parlament del 1999

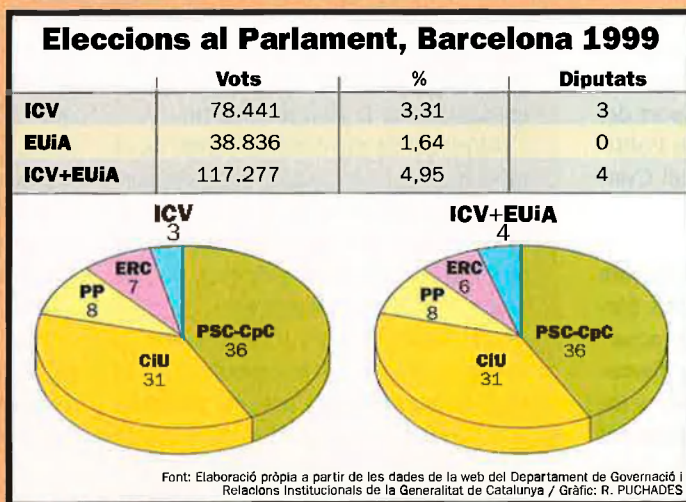
lles afegeix però que ara "les esquerres ens hem adonat que som plurals i, per tant, l'alternativa que hem d'oferir ha

Les conseqüències de la divisió en les eleccions de 1999

En les darreres eleccions al Parlament de 1999, ICV va obtenir cinc diputats i EUiA cap. A Girona, Lleida i Tarragona ICV es va presentar en coalició amb PSC-CpC. Gràcies a aquestes llistes conjuntes ICV obtingué un diputat per Girona i un altre per Tarragona. Els resultats d'EUiA en aquestes tres circumscripcions van ser molt modestos i no es van acostar en cap cas a l'1%.

A la circumscripció de Barcelona, on es juguen 85 dels 135 diputats catalans, ICV es va presentar en solitari i va obtenir el seu pitjor resultat en unes eleccions al Parlament: va arribar al 3,31%, obtenint 78.441 vots. A més, el tercer diputat l'obtingué per molt pocs centenars de sufragis i, per tant, estigué a punt de quedar-se només amb dos diputats.

Per la seva banda, EUiA va assolir a Barcelona 38.836 vots (1,64%). Va superar amb escreix el nombre de vots que va costar un diputat en aquelles eleccions (a la circumscripció de Barcelona, 26.147) i per tant podem considerar-los com a vots "perduts". Si EUiA no obtingué representació no fou degut a la Llei d'Hondt, a la qual se li atribueixen habitualment tots els defectes del sistema electoral!, sinó al fet que no superés la barrera del 3% necessari per participar en el repartiment dels escons. Imaginem ara que ICV i EUiA s'haguessin presentat a Barcelona en una sola llista i que haguessin obtingut ex-

actament la suma dels resultats assolits per les dues forces. Aquesta previsió mai no és exacta ja que obtindrien alguns vots de menys, però també alguns de més, d'electors que cansats de tanta divisió podrien haver anat a l'abstenció o a altres partits.

En el cas que s'haguessin presentat junts haguessin obtingut un diputat de més, quatre, i aquest fóra aconseguit amb molta més comoditat que el tercer d'ICV. A més a més, allunyaria a ICV de la fatídica barrera del

3%, sota de la qual ja no obtindria cap tipus de representació.

En aquest cas concret, el partit que hauria perdut l'escó guanyat per la hipotètica coalició fóra Esquerra Republicana de Catalunya que passaria de 7 a 6 a la demarcació de Barcelona. Tot i que l'atribució d'aquest escó no hauria fet variar la majoria CiU-PP, sí que és ben cert que els vots d'EUiA van ser del tot desaprovechats. Aquestes petites diferències d'assignació de diputats podrien ser del tot decisives de cara al 2003 quan els partits d'esquerres tornaren a intentar acostar-se a la majoria absoluta. També cal dir que el trencament de la coalició PSC-CpC-ICV a les altres tres circumscripcions farà perdre a ICV el diputat per Girona i també molt probablement el de Tarragona que restarien en les llistes de PSC-CpC.

Totes dues formacions creuen que la divisió només debilita l'alternativa a CiU

de respectar aquesta pluralitat. Hem de conuiuïr PSC, ERC, ICV i EUiA”.

Miralles, també valora com a factors clau de l'acostament entre ICV i EUiA als canvis de plantejament que hi ha hagut a ICV respecte del PSC i la constatació que l'espai real de “l'esquerra transformadora” avui està dividit i per tant és més dèbil.

De moment doncs, totes dues formacions coincideixen en què la divisió només debilita la possibilitat d'una alternativa a l'actual hegemonia de CiU a la Generalitat de Catalunya. La proposta d'iniciar aquest acostament entre les dues formacions va rebre el suport del 76% dels vots de la Comissió de Política Nacional d'ICV i del 80% del Consell Nacional d'EUiA.

Un pacte català. De moment, encara no han aprofundit quines seran les fórmules que podrien utilitzar per al possible pacte. Això sí, les converses plantegen un acord que ha de servir per a les eleccions municipals, les del Parlament català i les del Congrés espanyol. Totes dues formacions consideren que pactes

parcials no tenen sentit i podrien, a més, confondre l'electorat.

D'aquesta manera, els referents estatals de les dues formacions hauran d'acceptar els acords als quals arribin les dues formacions catalanes. Per tant, les fórmules que s'emprin, si arriba el cas, hauran de considerar el tipus de relació que s'estableixi amb IU o amb la fede-

ració estatal –impulsada en gran part per la mateixa IC– d'Els Verds-Esquer- ra Verda.

Però el que passi a Catalunya pot servir de banc de proves del que pugui passar a l'estat espanyol a l'esquerra del PSOE.

Enric Rimbau

El coordinador d'EU al Baix Cinca vol una executiva específica de la Franja de Ponent

El 24 de febrer passat, més de 160 alcaldes i regidors de la Franja de Ponent i de tots els partits parlamentaris de l'Aragó: PSOE, PAR, Partit Popular, Izquierda Unida i Chunta Aragonesista van signar a Mequinensa un manifest per exigir novament la cooficialitat del català als seixanta-dos pobles d'arrel catalana. Després de divuit anys de la declaració de Mequinensa de febrer del 1984 que reclamava el mateix que ara al Govern de l'Aragó la indefensió cultural de les comarques de la Franja continua.

Tot plegat ha provocat un debat en el món polític i els partits progressistes estudien com dotar la Franja de més identitat front un Aragó insensible als problemes i drets lingüístics de les quatre comarques frontereres.

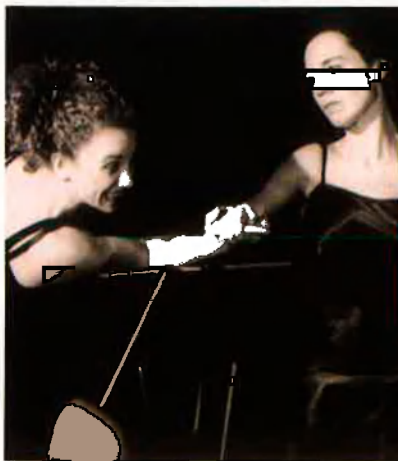
Dins aquest procés s'ha destacat ja Esquerra Unida. El seu coordinador al Baix Cinca, Carlos Cortí, ha proposat la creació d'una segona coordinadora intercomarcal d'IU que englobi les tres comarques de la Franja que actual-

ment són incloses dins l'executiva provincial d'Osca.

La iniciativa compta amb el suport dels representants locals i comarcals, així com dels militants d'aquesta coalició a la Ribagorça, la Llitera i el Baix Cinca, que serien els que integrarien aquesta nova coordinadora.

Cortí considera que els militants i l'assemblea de la Franja de Ponent no se senten representats per l'executiva provincial i entén que hi ha uns problemes específics d'aquestes comarques que són diferents als de la delimitació provincial. I afegeix que les diferències en la manera d'entendre la problemàtica entre Osca i la Franja, acusades encara més pel xoc cultural i lingüístic, fan necessària aquesta executiva específica. En cas de no prosperar la seua iniciativa, Carlos Cortí ha assenyalat que no s'ho pensarà dues vegades i dimitirà de tots els càrrecs que exerceix ara dins la coalició.

Guillem Chacón

ESPÀI ESCÈNIC JOAN BROSSA

Del 2 al 21 d'abril

BROSSA ALS ULLS, dirigida per ñngels Rymar i interpretada per Lali Feliu i Mercè Rovira

Preu especial per als lectors d'El Temps presentant aquest anunci a la taquilla del teatre

Un espectacle per divertir-se, somiar i descobrir el món particular d'un gran poeta

C/Allada Vermell, 13. 08003 Barcelona (Final del c/ Princesa). Tel. 933 101 364
Horaris: De dimarts a dissabte a les 22 h i diumenges a les 19 h.